

Sau cơn tai biến mất máu não, cha tôi yếu đi nhiều, không còn khả năng đi lại nữa. Chúng tôi mang về nhà một chiếc xe lăn tay cho cha.. Nhìn cha ngồi tù túng trong chiếc xe với không gian nhỏ hẹp, chúng tôi vừa ái ngại, vừa xót xa.

Cha tôi, một người lính từng vào sinh ra tử, một người luôn hoạt động và mạnh mẽ... Bây giờ cha ngồi im lìm trên chiếc xe lăn hàng giờ liền. Tôi biết lòng cha đau đớn vì bất lực trước tình trạng bệnh tật của mình.

Thấy chúng tôi quẩn quýt, cha vui lắm, nhún nhún cha lại bảo:

- Tôi con đừng lo cho cha nhiều, đứa nào có việc phải làm, phải học, cứ đi! Cha biết cách thích nghi với hoàn cảnh mà!

Rồi cha cười nói:

- Các con à, cuối đời con người có nhiều giai đoạn.. Mỗi giai đoạn gắn với một chiếc xe. Khi sinh ra, con người nằm trên xe nôi.. Như bé, yếu ớt, con người được yêu thương và chăm sóc bởi cha mẹ, người thân. Lớn lên một chút, con người chấp chửng bước những bước đi đầu tiên với chiếc xe đạp. Già rồi thì ngồi xe lăn, chúng ta bắt đầu hòa nhập vào thế giới với bao nhiêu phương tiện: xe đạp, xe máy, xe hơi... Và từ đây, chúng ta cứ luôn ao ước thay đổi chiếc xe để mình sao cho thoải mái, tiện nghi hơn, tốt hơn... Các con ơi, cha cũng đang ngồi trên một chuyến xe cuối đời mình. Chiếc xe lăn này là một chiếc xe trong cuộc đời của cha và cha không tuyệt vọng vì điều đó. Cái chính là cha vẫn sống lạc quan, yêu đời trên chuyến xe đời mình. Xung quanh chúng ta có biết bao nhiêu điều tốt đẹp, có các nhà văn, nhà báo, nhà nghiên cứu gắn mình với chiếc xe ba gác chở thuê, xe xích lô, xe đẩy bán hàng rong trên phố, nhà văn viết sách, văn viên lên. Có những người đi toàn xe hơi đắt tiền, đời mới, nhưng những chuyến xe cuối đời họ lại không có bất kỳ phương tiện nào, hết sức đơn giản...

Ai rồi cũng phải đi chuyến xe cuối cùng của đời mình. Phải làm thế nào để trong chuyến xe đó, chúng ta ra đi trong sự thanh thản, yên bình, trong sự thoải mái của người thân, bình yên. Làm được điều đó không phải là điều đơn giản, dễ dàng vì những chuyến xe trong cuộc đời mỗi người. Không có vé "khả ái", chúng ta chỉ được đi có một lần!